

Tusagassiuutit 2018

En kortlægning af de grønlandske medier

ILISIMATUSARFI

Forskningsprojektet Tusagassiuutit 2018 er støttet af:

NAALAKKERSUISUT
GOVERNMENT OF GREENLAND

NUNATSINNI ILISIMATUSARNERMIK
SIUNNERSUISOQATIGIIT
GRØNLANDS FORSKNINGSRÅD · GREENLAND RESEARCH COUNCIL

NIS

Forord.....	3
Introduktion	5
Medielandskabet i Grønland	7
Medieforbruget i Grønland	15
Indholdet i de grønlandske nyheder 2018	23
Konklusion	35
Litteraturliste	36

Forord

De frie medier er en forudsætning for demokratiet. Dette gælder også i Grønland på godt og ondt, hvor det unge demokrati er godt i gang med at udvikle sig til gavn for den demokratiske proces.

Netop derfor er det vigtigt at vi ind imellem retter fokus på, hvorvidt medierne understøtter demokratiet ved at undersøge, hvordan det egentligt står til med udbuddet til, hvem der kommer til orde og hvordan.

Forskningsprojektet *Tusagassiuutit 2018* er en kortlægning af de grønlandske medier og hvem der rent faktisk optræder i dem i dagligdagen, som adjunkt og ph.d.-studerende Signe Ravn-Højgaard har stået i spidsen for.

Tusagassiornermut Immikkoortortaq/Afdeling for Journalistik og Ilisimatusarfik er meget stolte af, at denne rapport er blevet til og vi vil i fremtiden ihærdigt arbejde på at kunne lave en opfølgning på dette vigtige arbejde – efter planen hvert andet år.

Vi håber at medierne og publikum vil tage godt imod denne undersøgelse og få en god debat om hvordan medierne egentlig har det, som befolkningens vogtere af demokratiet.

Nuuk, den 14. oktober 2018

Naja Paulsen

Afdelingsleder
Afdeling for journalistik

Introduktion

Tusagassiuutit 2018 er den første samlede kortlægning af medier, mediebrug og medieindhold i Grønland. Vi håber at det er den første rapport af mange, og at det vil være muligt at gennemføre undersøgelsen hvert andet år for at holde øje med udviklingen i mediebilledet og medielandskabet.

Rapporten er skrevet i et formidlende sprog i håb om at så mange som muligt vil få glæde af den, både professionelle branchefolk, politikere, nysgerrige studerende og alle borgere, der er interesserede i medier og demokrati.

Denne rapport vil blive efterfulgt af en forskningsartikel (planlagt til 2019), hvor der er plads til flere detaljer, mellemregninger og analyser.

Første del af rapporten beskriver det grønlandske medielandskab, og giver et billede af de nyhedsmedier der findes og de journalister, der arbejder der. Data til den første del af rapporten er indsamlet og bearbejdet af Naimah Hussain.

Anden del af rapporten beskriver forbruget af nyhedsmedier hos befolkningen i Grønland, og giver et billede af hvilke nyhedsmedier der benyttes hvor og af hvem. Data til den anden del af rapporten er indsamlet og bearbejdet af Signe Ravn-Højgaard og er også formidlet i den grønlandske lærebog "Tusagassiornerup tunngavii", der er under udarbejdelse.

Tredje del af rapporten er en analyse af indholdet i grønlandske nyhedsmedier, der blandt andet viser hvilke kilder der typisk kommer til orde i medierne. Data til den tredje del af analysen er indsamlet og bearbejdet af Signe Ravn-Højgaard med hjælp fra Andreas Wille, Bibi Nathansen og Harry Enggaard fra Ilisimatusarfik. Flere hold studerende på journalistuddannelsen har været med til at afprøve kodeskemaet og finjustere metoden.

Liste over litteratur findes bagerst i rapporten.

Svend Møller har stået for indsigtfuld oversættelse og Mariia Simonsen for kyndig sproglig redigering undervejs. Tone Julskjær har lavet grafik.

Vi vil gerne takke alle der har medvirket til at lave rapporten, givet feedback undervejs, og i det hele taget støttet op om projektet. Ikke mindst vil vi takke Ilisimatusarfik, Grønlands Forskningsråd samt IKIIN for at støtte projektet økonomisk.

Afdeling for Journalistik, Ilisimatusarfik

Naja Paulsen, Signe Ravn-Højgaard, Mariia Simonsen, Naimah Hussain, Ida Willig

TUSAREIK

of Greenland

Medielandskabet i Grønland

Siden udgivelsen af Mediearbejdsgruppens rapport fra 2010 samt Nordicoms rapport om de grønlandske og færøske medier i 2009, har der ikke været en kortlægning af de grønlandske nyhedsmedier. Denne del af rapporten giver en kort beskrivelse af nyhedsmediernes anno 2018 og bygger på Hussain 2018 (forthcoming). Den beskriver mediernes økonomi, sammensætningen af medarbejdere og fortæller, hvilket indhold der produceres. I tredje del af rapporten vil vi analysere indholdet mere grundigt, og denne del er derfor blot en kort gennemgang af hvilken type journalistik der bliver lavet på de forskellige medier. Denne kortlægning danner grundlag for den øvrige del af rapporten, der kommer nærmere ind på mediebrug og medieindhold i Grønland anno 2018.

Det følgende er opdelt i fire afsnit. Først gennemgås KNR, dernæst Mediehuset Sermitsiaq.AG, og som det tredje beskrives øvrige medier, herunder lokalmedier, magasiner mm. Til sidst gives en opsamling over det samlede mediebillede samt overblik over det samlede antal journalister og kommunikatører i den grønlandske mediebranche anno 2018.

Public service-udbyderen KNR

Kalaallit Nunaata Radioa/Grønlands Radio blev officielt indviet i 1958. Siden 1920'erne har der været sporadisk radioproduktion i Grønland. Landsdækkende tv kom til i 1982, og websitet knr.gl blev startet i 1996. I dag er KNR en public service-station, der producerer indhold på både radio, tv og web.

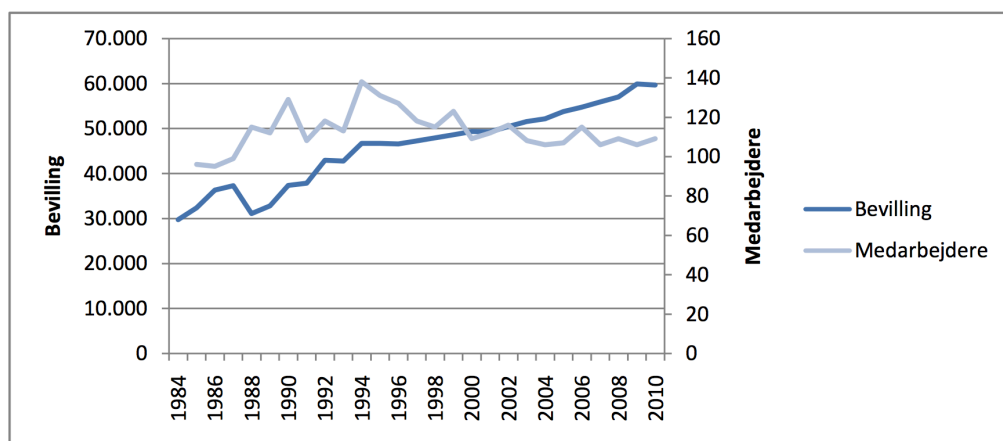
Økonomiske rammer

KNR er primært finansieret af midler fra landskassen. Det offentlige tilskud til KNR bliver fastlagt gennem de årlige finanslovsforhandlinger¹.

KNR modtog 68.3 mio. kroner i 2018, hvilket svarer nogenlunde til størrelsen af tilskuddet i tidligere år. I 2017 modtog KNR 68 mio. Dertil havde public service-kanalen 5 millioner i andre indtægter i 2017. De kom blandt andet fra reklameindtægter, sponsorater og indtægter på de meget populære meddelelser/lykønskninger der bliver bragt i radioen. Øvrige indtægter har ligget på omtrent 5 mio. de seneste år på trods af, at Mediearbejdsgruppen i 2010 forudså at denne indtægt ville falde.

Hvem laver nyhederne?

Men hvem laver så nyhederne? Ser man på antallet af medarbejdere i KNR, er der færre nu end der har været før. KNR oplyser, at de i 2017 havde i alt 87 ansatte i huset og i 2016 92 ansatte, hvilket er de laveste tal siden 1980'erne. Som tabellen her (fra Medieredegørelsen 2010) viser, har der gennem årene været mellem 100 og 140 ansatte.

Bevilling til KNR og antal medarbejdere
i årene 1984 - 2010 i tusinde kr.

Antallet af medarbejdere på KNR er altså faldende, men hvilke funktioner varetager de? Hvor KNR's nyheder tidligere blev varetaget af flere separate redaktioner, er nyhedsredaktionerne for henholdsvis radio, tv og web blevet lagt sammen til én samlet nyhedsredaktion i starten af 2017. I nyhedsredaktionen ser fordelingen af medarbejdere sådan ud:

Journalister	17
Journalist i Danmark	1
Redaktionssekretær og journalist	1
Sprogredaktør og journalist	1
Nyhedschef	1
Ansvarshavende redaktør	1
Redaktører	3
Journalistelever	2
Versionister	3
I alt	30

På tv-redaktionen, der står for de tv-programmer der ikke er nyheder, arbejder én journalist, tre tilrettelæggere samt en redaktør og en række programmedarbejdere. På radioredaktionen (som ikke leverer til radioavisen, men til den øvrige programflade) er der 11 journalister, 2 redaktører samt en journalistelevⁱⁱ.

Hvad kommer ud i æteren?

I public service-kontrakten beskrives KNR som et "mødested for hele landet". Og ser man nærmere på indholdet på kanalen, er der sket en del ændringer de senere år, særligt med omdannelsen af tv-kanalen til en nichekanal med fokus på egenproduktion. Hvor KNR TV i 2009 "kun" havde 8 % egenproduktion, og resten af indholdet blev aftappet fra navnlig Danmarks Radio, er der sket en omprioritering med større fokus på egenproduktioner, samproduktioner og versionerede programmer der genudsendes. Samtidig er KNR2 kommet til, og her transmitteres bl.a. Inatsisartut's forårs- og efterårssamlinger samt sport. Det vil sige, at der ikke længere er 24 timers TV, men derimod et mere afgrænset udbud med sendepauser midt på dagen, dog med større egenproduktion samt udsendelser fra arkivet. Samtidig har de grønlandske tv-seere fået adgang til DR's kanaler med omlægningen af den digitale distribution i landet.

Radioavisen har også ændret sig i de seneste år. Hvor der tidligere blev sendt fem daglige udsendelser på begge sprog, har der siden 2014 været timenyheder fra kl. 7 til 20 på hverdage. Fra efterårssæsonen 2018 har redaktionen igen skåret ned på antallet af udsendelser, så der i fremtiden vil være syv daglige nyhedsudsendelser i stedet for timenyheder. De daglige tv-nyheder Qanorooq sender én gang dagligt på hverdagsaftener kl. 19 samt en undertekstet genudsendelse kl. 22 og en ugeavis til DR2 der også sendes som weekendudgave på KNR1.

Derudover har kanalen gennem årene haft forskellige debat- og magasinprogrammer. I 2018 har der været følgende programmer: Sinerissatsinniit – Nyt fra kysten: hvor lokale producenter sender indhold. Det aktuelle nyhedsbårne Isummorsorfik, der dog har holdt pause siden marts, hvor nyhedsredaktionen brugte ressourcerne til valgdækning, det politiske magasin Qiviarfik, der dog efter valget til Inatsisartut i marts 2018 er standset, da studieværten stillede op til valget, samt debatprogrammet Kassoq for de unge.

På underholdningssiden er der ungdomsprogrammet Senior Wowow samt børneprogrammet Junior Wowow. KNR har endvidere planer om at sende madprogrammet Mamarisavut. Der har været en række live tv-events, gymnastikprogrammer samt sprogundervisning i samarbejde med sprogsekreatariatet Oqaasileriffik. Derudover bliver der transmitteret sport, og kanalen genudsender også fra arkivet.

Radioredaktionen har haft en række faste programmer: morgenprogrammet Nunatta Nipaa, kulturprogrammet Puilasooq samt eftermiddagsprogrammet Inuiaat Tillernerat. Derudover er der en række quiz- og musikprogrammer samt børneprogrammer mm. i radioen.

Mediehuset SermitsiaqAG: De landsdækkende aviser

Mediehuset SermitsiaqAG, som vi kender det i dag, opstod i 2010 efter de to aviser Sermitsiaq og AG fusionerede til ét mediehus. Årsagen til sammenlægningen var dårlig økonomi baseret på bl.a. faldende annonceindtægter samt afskaffelse af porto- og distributionsstøtten i 2013. Avisernes historie går dog længere tilbage, da Atuagagdliutit blev oprettet i 1861, det dansksprogede Grønlandsposten i 1942 og lokalavisen Sermitsiak i 1958. Sermitsiaq blev landsdækkende i 1980. I dag udgiver Mediehuset SermitsiaqAG to ugentlige, landsdækkende papiraviser, et website med daglige nyheder, Nuuk ugeavis samt forskellige magasiner.

Økonomiske rammer

Mediehuset er en erhvervsdrivende fond, og beskriver sig selv som uafhængigt af politiske og økonomiske særinteresser. Huset er drevet af direktør Christian Schultz-Lorentzen, der tiltrådte stillingen i 2017, samt en bestyrelse med den danske mediemand Jørgen Ejlbøl i spidsen som formand.

I 2016 og 2017 modtog mediehuset mediestøtte fra Selvstyret på 1,5 millioner kroner som driftstilskud. Tilskuddet for 2018 er endnu ikke udbetalt, da støtteåret er bagudrettet. Mediehuset har ikke modtaget projektilskud de seneste år. Derudover lever mediehuset af bladsalg samt annoncer, navnlig jobannoncer, som distribueres på sitet job.sermitsiaq.ag.

Ligesom i resten af den vestlige verden, har oplagstallet for de grønlandske printaviser været faldende gennem årene, og efter at have haft et oplag på over 6.000 i 80'erne og 90'erne er oplaget for Sermitsiaq faldet til 2.163 i 2017 og for AG til 2.000. Til gengæld har websitet fået en stor læserskare.

Hvad laver mediehuset?

Mediehusets hovedprodukt er de to papiraviser Sermitsiaq og Atuagagdliutit/Grønlandsposten (AG), der hver udkommer en gang om ugen. Sermitsiaq har primært fokus på politik og erhverv, mens Atuagagdliutit også prioriterer livsstils- og kulturstof. Dog ligner indholdet af de to aviser hinanden, og der er stort fokus på aktuelle politiske begivenheder i begge aviser. Mediehuset har også et website med daglige nyheder, den gratis, hustandsomdelte annonceavis Nuuk Ugeavis, kvindemagasinet Arnanut samt inflight-magasinet Suluk, der udgives i samarbejde med Air Greenland. Tidligere har mediehuset også haft en række andre udgivelser, f.eks. Oil & Gas, Arctic Journal samt lokalbladene Tamanut Kujataani i Sydgrønland og Tamanut Avannaani i Nordgrønland, disse er dog lukket ned.

Hvem skriver artiklerne?

Sermitsiaq har – udover redaktør Poul Krarup – tre skrivende journalister ansat. Én mindre end AG, som med Christian Schultz-Lorentzen på redaktørposten har fire journalister til at producere indhold. Bemandingen på webavisen er blevet opprioriteret, og hvor websitet i tidligere år blev bemandet af én journalist fra de to aviser i en ugentlig turnus-ordning, er der nu tale om en reel selvstændig redaktion.

Den ledes af redaktør Jørgen Schultz-Nielsen, og udover én fast journalist bosat i Danmark, er der to journalister, der også fungerer som tolke/versionister. Mediehuset har desuden tre tolke, der versionerer indhold til navnlig printmedierne samt én fotograf.

Færre lokalmedier

Grønland har en stærk tradition for lokale medier, mange drevet af lokale ildsjæle. Antallet af lokalaviser og lokale radiostationer er dog dalet i de seneste år.

Lokalaviser

I 1980 var der lokalblade i 21 byer, men i dag er der ganske få tilbage. Senest måtte SermitsiaqAG lukke hhv. Tamanut Kujataani i Sydgrønland og Tamanut Avannaani i Nordgrønland. De største lokalaviser i dag er **Kujataamioq Nutaq** i Qaqortoq, der har eksisteret under samme navn siden 1989. Avisen drives af Ib Benjaminsen, der både er ansvarshavende og står for indhold, tryk og layout, og avisen udgives af hans enkeltmandsvirksomhed Q-offset i Qaqortoq. Avisen er primært en reklameavis, men med enkelte lokale nyheder. **Sivdleq** i Sisimiut udgives af en selvejende institution, og lokalavisen er udkommet siden 1991. Den trykkes af Sisimiut Offset i 2800 eksemplarer og husstandsomdeles gratis i Sisimiut samt på nettet. Ansvarshavende redaktør er Johannes Müller, og avisen består hovedsagligt af annoncer fra lokale virksomheder samt omtale af begivenheder samt lidt lokalstof. Den gratis hustandsomdelte **Nuuk ugeavis** er drevet af Mediehuset SermitsiaqAG, og indholdet er for en stor del annoncer samt enkelte, lokale nyheder og omtaler af aktuelle begivenheder i byen. Derudover er der en række mindre aviser: I Maniitsoq Nipi Avis, der udkommer hver 14. dag og drives sammen med byens lokalradio Nipi FM. Ilulissat har længe haft lokalavisen **Iluliarmiut**, der dog måtte lukke ned for nogle år siden. Nu har byen igen fået lokalavis, **Iluliarmiut aviisiat**, der drives af en privatperson med primært annoncer, horoskoper o. lign..

Lokalradio og -tv

I perioden 1996-2007 har der været et sted mellem 9-13 lokalradiostationer, der primært var musikradioer, og som tjente penge via reklamer og bingo samt salg af programmer til KNR.

I 2018 har Selvstyret givet sendetilladelser til følgende lokale radio- og tv-stationer fordelt på 16 radio- og fire tv-stationer:

Aasiaat FM 99 MHz	Aasiaat
Qeqertarpaat Tusaataat	Aasiaat
Inuit Voice	Sisimiut
Tusaataat-Sisimiut Media	Sisimiut
Sisimiut TV	Sisimiut
GRAM	Ilulissat

Nanoq FM 100 MHz	Nuuk
Seekon Radio	Qaqortoq
Paamiut Lokalradio	Paamiut
Tusaat-TV Aasiaat	Aasiaat
Arfivik TV	Qeqertarsuaq
Nuuk TV-Radio	Nuuk
Nanoq FM	Nuuk
Nanoq Media	Nuuk
Ilimmaasaq FM	Narsaq
Radio Upernavik 93 MHz	Upernavik
Ice FM	Nuuk
Nipi FM - Maniitsoq ApS	Maniitsoq
Voice of Greenland	Nuuk
Inuunerup Nipaa (Den Grønlandske Frikirke)	Qaanaaq, Kullorsuaq, Ilulissat, Sisimiut, Nuuk, Paamiut, Qaqortoq og Tasiilaq.

Der har tidligere været omkring 25 lokale produktionsfaciliteter rundt i landet, og der produceres udelukkende baseret på frivillige ildsjæle. Forudsigelsen om at disse lokale producenter ville levere indhold til KNR efter omlæggelsen til nichekanal, har ikke holdt stik, og ifølge KNR's årsrapport fra 2017 er der i dag reelt kun tre producerende lokal tv-foreninger tilbage (se KNR's årsrapport 2017).

NTK, der organiserer lokale tv- og radioforeninger i Grønland, modtog 1,9 mio. kroner fra landskassen i 2018, og disse anvendes primært til uddannelse, produktionstilskud og grundtilskud. Foreningen finansieres gennem medlemmernes kontingent, og foreningen havde 20 medlemmer i 2018. De lokale foreninger er typisk drevet af lokale initiativtagere, og der er meget lidt eller ingen journalistisk produktion og ofte ikke ansat journalister. Nogle af stationerne leverer dog stof til KNR, som har et ønske om at få indhold fra kysten.

Magasiner og web

Udover de to magasiner, der udgives af Mediehuset SermitsiaqAG (hhv. Arnanut og Suluk), står en privat udgiver bag magasinerne Anu Una, Unu Business samt TimiUna. Livsstilsmagasinet Anu Una udkommer otte gange om året, og har et oplag på 2.000. TimiUna, der har fokus på sport, udkommer fire gange om året og har et oplag på 4500. Og Una Business udkommer tre gange om året og har et oplag på 7.700. Alle tre magasiner drives via bladsalg samt annoncer.

Kunst- og kulturtidsskriftet Neriisaaq udkommer et par gange om året. Det drives af frivillige, og udgives med kulturmidler fra Selvstyret. Greenland Today, der har fokus på turisme, udkom tidligere i papirformat tre gange årligt, men er siden 2017 omlagt til kun at udkomme på nettet. Greenland Today modtog 300.000 kr. i mediestøtte i 2015 for at opstarte en netavis under navnet Qeqqa, der dog ikke er opdateret siden 2016.

Derudover er der en række hjemmesider der har fokus på Grønland. De fleste har karakter af at være blogs med kommentarer og gengivelse af informationsmateriale fra f.eks. politiske partier og organisationer - nogle har dog også artikler. Mens kamikposten (tidligere atagu.gl) har eksisteret siden 1995, drevet af den tidligere Atassut-politiker Anders Nilsson, er der også en række nyere sites, f.eks. kamikposten.gl, der har kørt siden 2016. De to medier har ikke noget samarbejde trods navnesammenfaldet. Sidstnævnte - kamikposten.gl - drives af jurist Lars Andersen, bosiddende i Mexico. Derudover findes enkeltmandsvirksomhederne nunarput.com lanceret i marts 2018 af Ole Aggo Markussen under valget til Inatsisartut samt takuiuk.com drevet af Portu Qisuk. Lignende sites har eksisteret tidligere, men er lukket ned kort tid efter, f.eks. qalorsaq.gl der blev lanceret af journalist Ludvig Siegstad i 2012, da han savnede flere grønlandssprogede nyheder.

Tal fra mediebranchen: Antallet af journalister og kommunikatører

Mens ovenstående har givet et indblik i de enkelte medier, vil det følgende beskrive den samlede sammensætning af mediearbejdere i Grønland.

Tusagassiuinermi Sulisut Peqatigiiffiat – Medieforbundet i Grønland, TP, som er en kreds under Dansk Journalistforbund, har pt. 103 medlemmer, hvoraf størstedelen arbejder som journalister. Gruppen af journalister og journalistpraktikanter udgør således 54 personer. Dog er der også enkelte personer der arbejder i mediebranchen, som ikke er medlemmer af TP, men i stedet enten står udenfor fagforeninger eller er medlemmer af DJØF eller andre organisationer. Det drejer sig dog, ifølge TP, kun om en håndfuld, og generelt er der en høj organiseringsgrad.

Medlemsfordelingen ser sådan ud (tal indhentet fra TP):

	2013	2018
Journalister + elever	47	54
Kommunikation/information	22	10
Teknikere	17	12
Versionister/oversættere	5	2
Fotografer	*	3
Redaktører	-	6
Redaktionssekretærer	-	2
Grafikere	*	2
Andet (undervisere, pensionister mm.)	13	12

* I tallene fra 2013 er fotografer samt grafikere medtaget i kategorien Andet, mens de er angivet separat i tallene fra 2018.

Tabellen viser et lille fald i antallet af kommunikatører/informationsmedarbejdere, men dette kan også være et udtryk for, at disse har søgt andre fagforeninger end Dansk Journalistforbund.

Opsamling

Mediebilledet i Grønland tegnes i høj grad af KNR og Mediehuset SermitsiaqAG, der spiller de største roller indholdsmæssigt og modtager mest offentlig mediestøtte. Der er dog også en række mindre udgivere samt en lille lokalpresse i landet, der bidrager med stof til mediebilledet. Opsamlende kan det siges, at landet er præget af få og små medier, men med en forholdsvis bred dækning baseret på befolkningens størrelse på 56.000. Trods relativt begrænset mediestøtte, udover til KNR, er der flere små uafhængige medier i landet.

Udover de beskrevne forandringer på særligt web samt KNR's omlægning til nichekanal, er der ikke markante forandringer at spore i mediernes udvikling siden Medieredegørelsens redegørelse i 2010.

ILISIMATUSAREFIK

Ums
and

Medieforbruget i Grønland

Denne del af rapporten beskriver medieforbruget i Grønland. Den grønlandske befolknings medieforbrug er ikke et emne, der er belyst meget af forskningen. Vigtige undtagelser er dog Jette Rygaard og Birgit Kleist Pedersen's etnografiske studier af unges medievaner omkring årtusindskiftet (se f.eks. "Medieprofil blandt 12-19 årige i Nuuk" (Pedersen, 1999) og afhandlingen "Mediespejlet" (Rygaard, 2017). Dette kapitel er primært baseret på Mediearbejdsgruppens surveyundersøgelse af befolkningens medievaner fra 2010 og KNR's årlige seer- og lytterundersøgelser. Begge undersøgelser er baseret på interview med borgere i Grønland.

Samlet set er det grønlandske medieforbrug kendetegnet ved relativt mange timers brug om dagen og et relativt begrænset medieindhold. Selvom vi har et højt forbrug af grønlandske medier, så er forbruget af medieindhold produceret i Grønland faldende. Vi ser og hører mindre og mindre KNR (KNR, 2014, p. 9) og læser mindre og mindre i grønlandske aviser.

I Grønland ser vi meget tv og hører meget radio - især KNR. F.eks. hører vi i snit dagligt over 5 timers radio, heraf 4,5 timers KNR. Omkring 90% af befolkningen ser KNR's tv-nyheder mindst én gang om ugen, og omtrent det samme gælder for KNR's radioavis (KNR 2018). Samtidigt er det grønlandske medieudbud begrænset - f.eks. sender KNR TV i snit tre timer nyproduceret tv dagligt. Det betyder at befolkningen i høj grad især ser og hører det samme. Når alle brugere ser det samme i fjernsynet og hører det samme i radioen, får de en fælles referenceramme. De unge og beboerne i de større byer har et lidt andet medieforbrug. De ser og hører mindre KNR og benytter sig i højere grad af internetmedier.

Trykte aviser

De ugentlige aviser Sermitsiaq og AG (beskrevet i første del af rapporten) har hver et oplag på ca. 2000 eksemplarer ifølge mediehusets seneste årsregnskab (2018). I

følge KNR's Seer- og lytterundersøgelse oplevede 4 procent af befolkningen 2017 de trykte medier som deres primære nyhedskilder.

Medieredegørelsens undersøgelse af befolkningens medievaner fra 2010 viste, at 35% af befolkningen læste papiravisen Sermitsiaq ofte eller hver gang den udkom, mens 65% svarede at de en gang i mellem, sjældent eller aldrig læste den.

Tilsvarende for AG. De fleste har mulighed for at læse avisen på deres arbejde (57%). Det er sandsynligt, at læsertallene er faldet siden 2010, da antallet af abonnenter er faldet.

I kontrast til de landsdækkende aviser har de gratis hustandsomdelte lokalaviser meget højere læsertal. Medieredegørelsens undersøgelse fra 2010 viste, at 78% af befolkningen læste lokalaviserne altid eller ofte. Især ældre er flittige læsere af lokalaviserne.

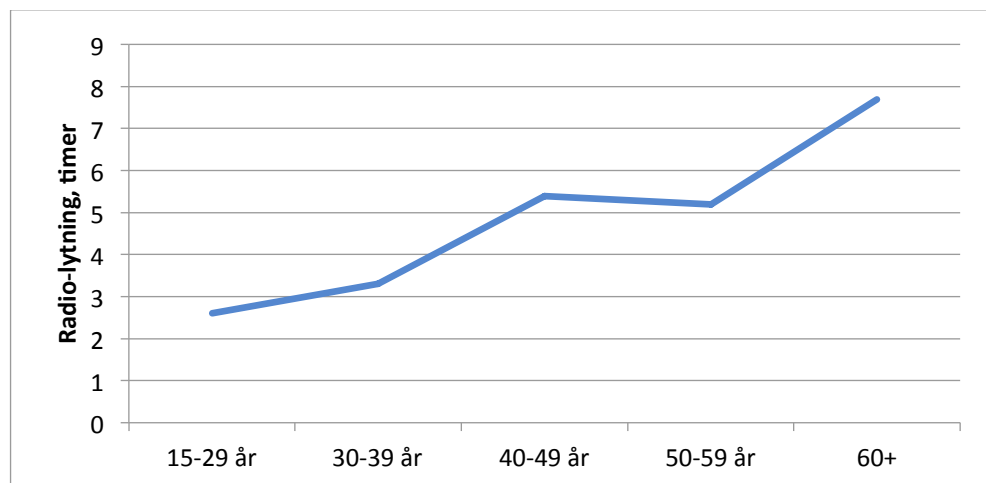

Radio

Historisk har radioen været et vigtigt bindemiddel for den spredte befolkning ved at give hele befolkningen mulighed for at få de samme nyheder på samme tid. I de seneste årtier hører vi mindre og mindre radio. Det skyldes at først tv-mediet og siden internettet optager mere tid hos den grønlandske mediebruger.

Selv om vores radioforbrug er faldet, hørte befolkningen i Grønland i gennemsnit 5,3 timers radio dagligt i 2017 (KNR 2018). 98% af befolkningen hører radio dagligt. Tal fra 2010 viste, at der blev hørt cirka dobbelt så meget radio uden for Nuuk som i Nuuk (3,3 timer dagligt). Særligt i byggerne blev der hørt meget radio (6,9 timer).

En anden tendens viser, at jo ældre folk er, jo mere radio hører de (Medieredegørelsen, 2010).

Hvad hører vi i radioen?

Når befolkningen i Grønland hører, radio hører de mest KNR Radio, nemlig 4,5 timer dagligt. Det svarer til 85% af den tid radioerne er tændt i Grønland. KNR sendte i 2016 gennemsnitligt 7,5 timers radioudsendelser dagligt (KNR, 2016).

Fjernsyn

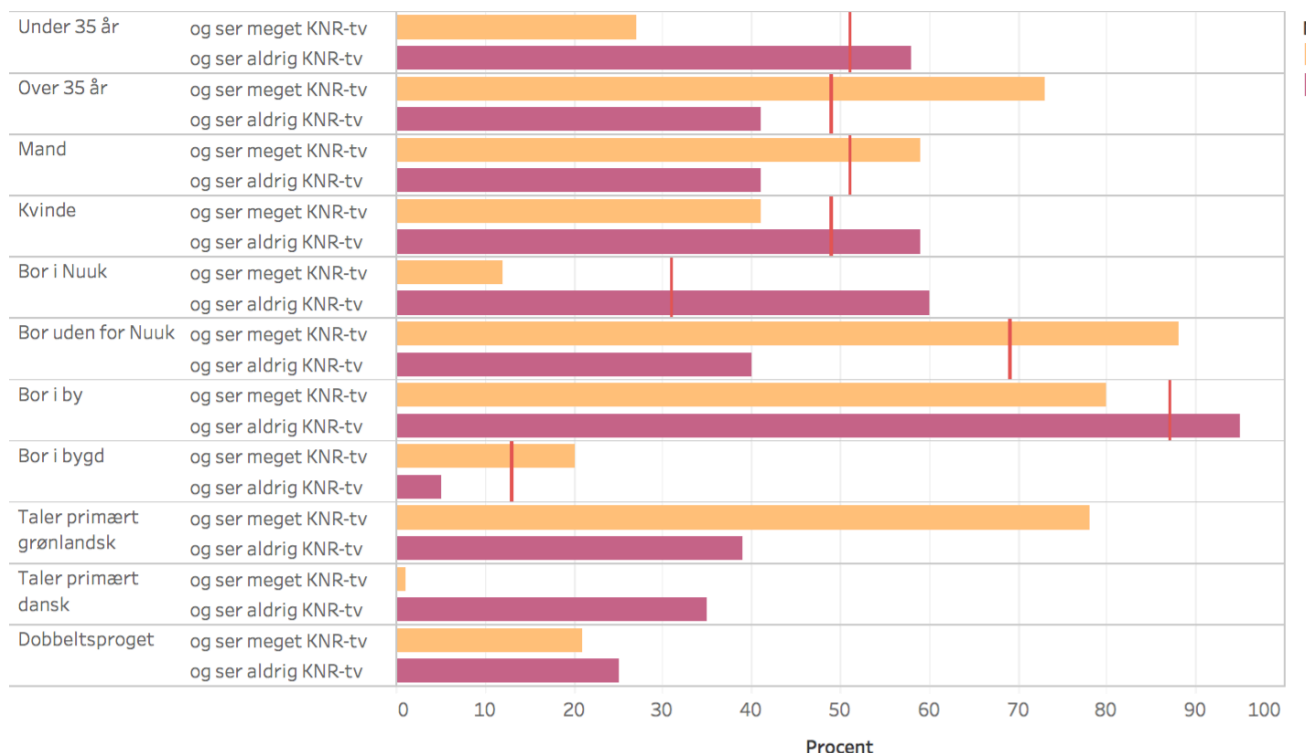
83% af befolkningen ser tv dagligt eller næsten dagligt. I 2018 så vi i gennemsnit 3,8 timer tv dagligt (KNR, 2017). Og der ses mere fjernsyn i bygder end i byer og generelt set jo højere uddannelse en person har, jo mindre fjernsyn ser personen.

Hvad ser vi i tv?

Over halvdelen af den tid fjernsynet er tændt i Grønland, viser det KNR. I 2017 sendte KNR i alt 767 timers tv-udsendelser (KNR, 2018). Det svarer til næsten to timers dagligt nyproduceret tv i gennemsnit. Hertil kommer genudsendelser. Da 89% af KNR-seerne ser tv i tidsrummet kl. 19-22 (KNR, 2017), ser vi i høj grad det *samme* tv.

94% af befolkningen ser KNR TV jævnligt (KNR, 2018). Tal fra 2010 viste, at der ses langt mere KNR i bygder og yderområder end i byerne, samt at yngre ser langt mindre KNR end ældre. Folk med længere uddannelser ser også mindre KNR end folk med kortere eller ingen uddannelse.

På figuren ses, at de der ser mere KNR TV end gennemsnittet af befolkningen, adskiller sig fra hele befolkningen ved oftere at bo uden for Nuuk, oftere bo i en bygd, have en højere gennemsnitsalder og være flere mænd. Omvendt adskiller gruppen der aldrig ser KNR TV sig fra hele befolkningen ved at have en lavere gennemsnitsalder, oftere bo i en by og oftere bo i Nuuk. Det er samme tendenser som vi så for radioforbruget.

Grafen sammenligner dem der ser *mere* KNR TV end gennemsnittet, og de der aldrig ser KNR TV. De røde streger angiver andelen af hele Grønlands befolkning (f.eks. er 51% af Grønlands befolkning under 35 år, mens det kun gælder for 27% af de der ser mere KNR TV end gennemsnittet).

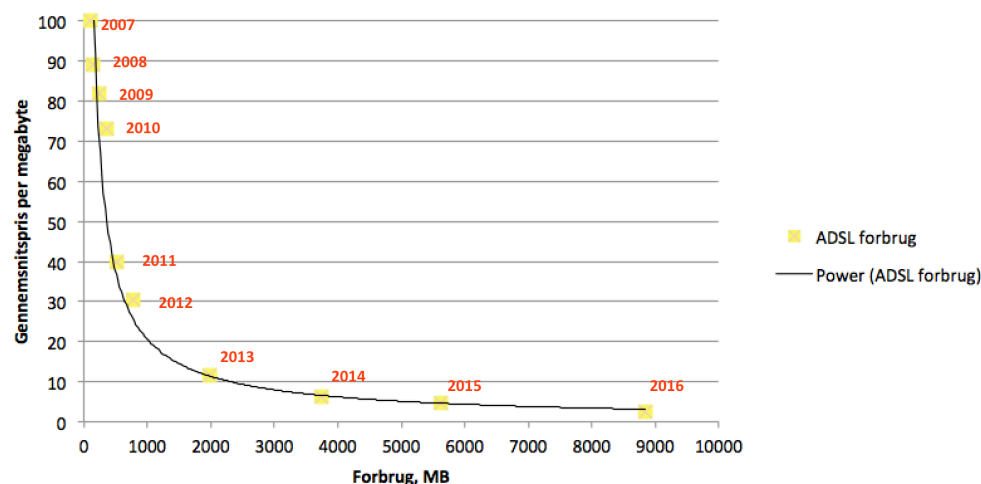
Internettet

I 2017 var halvdelen af befolkningen på internettet dagligt. 68% af befolkningen i Nuuk er dagligt på internettet, mens det kun gælder for 43% af resten af befolkningen.

Mængden af data vi bruger på internettet stiger eksponentielt (Tele Greenland, 2013, TELE-POST, 2016, 2017). Det gennemsnitlige fastnetforbrug pr. borger er øget 145 gange i perioden 2007-2017. Også vores mobildataforbrug stiger eksplosivt - 600 gange højere mellem 2009 og 2018 (TELE-POST, 2017, 2018). Næsten otte ud af 10 mobilabonnenter har i dag internet på deres telefon.

Den eksplosive stigning i vores internetforbrug skyldes blandt andet den faldende pris på internet. Den gennemsnitlige pris pr. megabyte er i perioden 2007-2015 faldet med 95%.

Pris- og forbrugsudvikling for internet til privatkunder

Mens prisen på internet er faldet, er vores forbrug steget eksponentielt. Model beregnet på tal fra Teleposts årsrapporter.

Bag disse tal gemmer sig dog store geografiske forskelle i internetbrugen. Det skyldes blandt andet at politiske prioriteringer og infrastrukturen betinger udbuddet af internet, og dermed medfører store prisforskelle. Grønland har internetforbindelse til udlandet via søkabler, der løber mellem Canada og Nuuk og mellem Island og Qaqortoq. Herfra bliver internetsignalet transmitteret videre via radiosendemaster på fjeldtoppene. Radiokæden strækker sig fra det sydligste Vestgrønland til Uummannaq i nord. Telepost erstattede i 2017 radiokæden mellem Nuuk og Aasiaat med et søkabel, som giver hurtigere internet. Lige nu er Telepost ved at forlænge radiokæden til Upernavik, hvor der nu er internet via satellit-. På østkysten og i Qaanaaq findes internet via satellitforbindelse.

Grønland bruger samlet halvt så meget internet pr. indbygger som man gør i Vesteuropa. Men de der bor inden for søkabelzonen har et lidt højere internetforbrug end i Vesteuropa. Da opregningen blev lavet, boede 37% procent af Grønlands befolkning i søkabelområdet. Med forlængelsen søkablet til Aasiaat i 2017 har 80% af befolkningen nu søkabelforbindelse. Selvfølgelig er det ikke kun i Grønland, at internetforbruget stiger. Det er en global trend, hvor udbud og efterspørgsel på internetbaserede tjenester stiger kraftigt (USTelecom, 2017).

Hvordan bruger vi internettet?

Der findes ikke offentligt tilgængelige oplysninger om hvad vi bruger internettet til, men vi har tilgængelige kilder på to vigtige komponenter i vores netforbrug: webnyheder og sociale medier.

Webnyheder

35% af befolkningen får primært deres nyheder via netmedier - de fleste via mobiltelefonen (KNR, 2017). Dette tal siger ikke noget om *hvilke* netmedier der er tale om. En fjerdedel af befolkningen anvender KNR's hjemmeside knr.gl mindst én gang om ugen, en fjerdedel besøger hjemmesiden månedligt eller sjældnere, mens halvdelen af befolkningen aldrig benytter sig af knr.gl (KNR, 2017). Også sermitsiaq.ag er, som det andet store journalistiskredigerede grønlandske netmedie, flittigt besøgt. Selv om vi ikke kan sige noget om hvor mange af disse besøg der kommer fra Grønland, så havde websiden 2,5 gang flere sidevisninger end knr.gl i 2016.

Der findes også andre nyhedssider rettet mod Grønland, de fleste uden redaktionelt stof. Den mest læste af disse sites er kamikposten.gl, som i høj grad videreformidler pressemeddelelser.

Ifølge tal oplyst af redaktøren har siden næsten lige så mange besøgende fra Grønland som knr.gl.

Generelt er brugen af netbaserede nyhedsmedier stigende (Deloitte, 2013, 2014, 2015, 2017, 2018, KNR, 2014, 2016, 2017, Redaktionen, 2014, 2018).

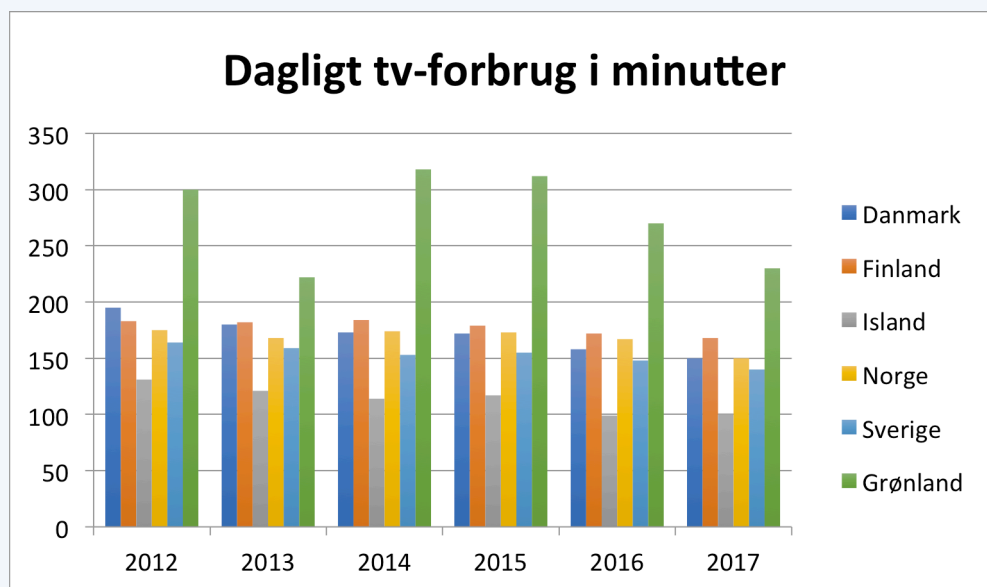
Sociale medier

Befolkningen i Grønland anvender sociale medier relativt meget, og de foretrækker Facebook. 61% af befolkningen er dagligt på Facebook og 16% dagligt på Youtube, mens kun 2% er på Twitter dagligt (KNR, 2017, p. 7).

Desværre ved vi ikke så meget om forskellige demografiske gruppers brug af sociale medier. Vi ved at sociale medier bliver anvendt mere i Nuuk end uden for Nuuk (KNR, 2018). Mens Facebook bliver brugt meget både i Nuuk (56% dagligt) og i resten af landet (43% dagligt), bliver medier som Instagram, Snapchat og Twitter langt overvejende brugt i Nuuk, om end brugen stadig er meget mindre end Facebook. Instagram bruges f.eks. dagligt af 13% af befolkningen i Nuuk og af 3% af befolkningen uden for Nuuk (KNR, 2017).

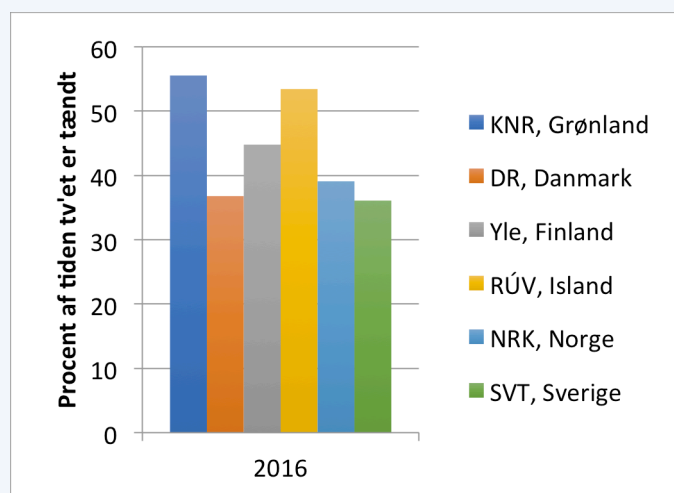
Næsten syv ud af ti beboere i Grønland har en Facebook-konto (Grønlands Statistik, 2017) og 63% er på Facebook dagligt eller næsten dagligt (KNR 2018).

Sammenlignet med Norden

I Grønland har vi et langt større medieforbrug end i de andre nordiske lande. Vi ser mere end dobbelt så meget fjernsyn, og hører dobbelt så meget radio som beboerne i de andre nordiske lande.

Vi er også dem der ser mest public service TV (dvs. offentlig ejede tv-selskaber såsom KNR og DR), på trods af, at KNR er den public service-station i Norden, der sender færrest timer TV. (DR Medieforskning, 2017; KNR, 2017; Nordicom, 2018). Men når det kommer til internetforbruget, er vores forbrug blot halvt så stort som gennemsnittet i Vesteuropa.

Fremtidens medieforbrug

Med forlængelsen af søkablet til Asiaat i december 2017 får 80% af befolkningen i Grønland mulighed for at købe internet på bredbånd (TELE-POST, 2018). Når

Telepost har færdiggjort udbygningen af radiokæden til Upernavik, vil 92% af befolkningen have samme udbud af internetprodukter som i Nuuk (TELE-POST, 2017, p. 22). Derudover bliver mobilnettet løbende udbygget.

Dette ser ud til at få stor betydning for vores internetvaner. For i løbet af de første fire måneder søkablet til Aasiaat var åbent, observerede TelePost en firdobling af internetforbruget i søkabel-byerne (Schultz-Nielsen, 2018). Dette er dog så nyt, at det ikke er afspejlet i medieforbrugstallene i dette kapitel.)

Befolkningen i Nuuk har andre medievaner end den del af befolkningen, der ikke har adgang til bredbånd. Derfor kan vi forvente ændringer i hele befolkningens medievaner, når samme internetmuligheder stilles til rådighed for 92% af befolkningen. Vi kan således forvente at internetudvidelsen vil medføre en nedgang i brugen af flow-tv, mindre KNR, mindre radio og mere streaming. Det er samme tendens vi kan se over hele verden. Det betyder at forbruget i fremtiden højst sandsynligt vil være af grønlandske medier og webbaserede udenlandske medier. Særligt udtalt vil dette være i den unge del af befolkningen på kysten, da unge allerede i dag er den aldersgruppe, der bruger mest internet og mindst traditionelle medier.

Vi får nyheder fra KNR

I 2017 fik ca. 20% af befolkningen i Grønland primært nyheder fra sociale medier (19%) og fra internettet (20%) og kun 4% fra traditionelle aviser. Både radio (53%) og tv (55%) er dog stadig langt de vigtigste nyhedskilder for den grønlandske befolkning (KNR, 2017). 89% af befolkningen ser KNR's tv-nyheder Qanoroq mindst én gang om ugen, og tilsvarende for KNR's radioavis (KNR 2018).

Opsamling

Denne del af rapporten har kortlagt medieforbruget i Grønland. Der er ikke så mange tilgængelige kilder om hvordan og hvor meget vi bruger trykte medier, så vi ved mest om forbruget af public service tv og radio. Sammenlignet med de nordiske lande har vi et stort medieforbrug i Grønland. Omkring 90% af befolkningen ser KNR's tv-nyheder mindst én gang om ugen, og omtrent det samme gælder for KNR's radioavis (KNR 2018). 35% får primært deres nyheder via netmedier, og sermitsiaq.ag har flest visninger. Befolkningen i Nuuk har andre medievaner end den del af befolkningen, der ikke har bredbånd, og de yngre bruger flere digitale medier end de ældre. Det kan forventes at medieforbruget af indhold produceret i Grønland falder mere med tiden.

TUSAREIK

of Greenland

Indholdet i de grønlandske nyheder 2018

I denne tredje del af rapporten undersøger vi indholdet i de grønlandske nyheder. Indholdet i nyhederne er vigtigt for demokrati og for kultur, og noget, mange mennesker taler om til dagligt. Alligevel er det sjældent at der bliver lavet systematiske analyser af, hvad der er typisk for mediedækningen.

I nyere tid er der lavet to mindre indholdsanalyser af det grønlandske medieindhold. Naimah Hussain (2013) fandt at de grønlandske nyhedsmedier sjældent selvstændigt vælger et fokus, og sætter dagsordenen ud fra deres egen research. Hun fandt at 65% af nyhedsindholdet i en stikprøve, foretaget i 2012, er direkte viderebragte historier fra pressemeddelelser og citathistorier fra andre medier. Maria Albøg Jespersen (2017) fandt ligeledes at viderebragte historier er dominerende i nyhedsbilledet, og at historier, som medierne selv har opfanget, udgør 10% af nyhederne. Derudover fandt hun at politiske kilder udgør 41% af kilderne i de grønlandske nyhedsmedier.

I forbindelse med forskningsprojektet "Tusagassiuutit 2018" har vi indsamlet og undersøgt i alt 1.126 nyheder fra grønlandske medier, og ser blandt andet på hvilke typer historier og kilder der er typiske.

Metode

Datagrundlaget for undersøgelsen er 1.126 nyheder indsamlet på 19 dage fra februar til juli 2018. Dataindsamlingen har været spredt ud over seks måneder for at undgå at én begivenhed kunne få stor betydning i datamaterialet. Hvis vi for eksempel kun havde undersøgt perioden op til valget til Inatsisartut, ville vi kunne forvente flere politiske kilder og historier end i andre perioder.

På de udvalgte dage er *alle* publicerede nyheder indsamlet fra netmedierne sermitsiaq.ag og knr.gl, fra aviserne Sermitsiaq og AG, tv-nyhederne Qanorooq, radioaviserne morgen, middag og aften samt aktualitetsradioprogrammerne Nunatta Nipaa og Inuiaat Tillernerat. Da det kun er nyheder der er indsamlet, indgår f.eks. læserbreve og debatindlæg ikke i analysen.

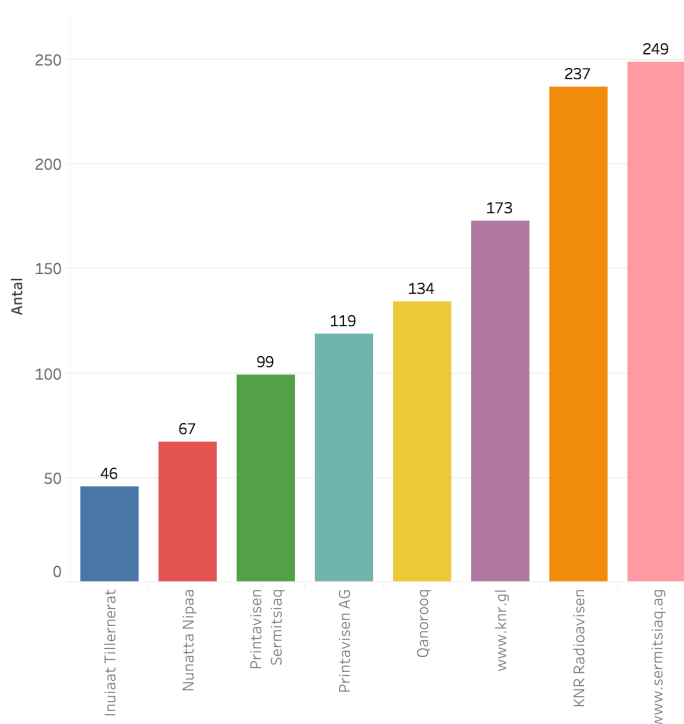
Nyhedsmedier i analysen

Netmedier	www.knr.gl www.sermitsiaq.ag
Printmedier	AG Sermitsiaq
Radio	Inuiaat Tillernerat Nunatta Nipaa KNR Radioavisen
TV	Qanorooq

Hver enkelt af de 1.126 nyheder er blevet kategoriseret efter bl.a. hvor bearbejdet nyheden er, hvor mange kilder der indgår i nyheden, og hvilke typer kilder der er tale om. For at sikre konsistens er der blevet anvendt et kodeskema med definitioner på de forskellige kodekategorier, og de personer der stod for kodningen - blev trænet i at kode nyhederne ensartet og på samme måde. Efterfølgende er kategoriseringen blevet kontrolleret, så vidt det har været muligt. Det er disse kodninger der ligger til grund for de følgende analyser.

Vi vurderer at data er af en sådan kvalitet og et sådant omfang, at det er muligt at lave nogle brede analyser af medieindholdet. Vi har bevidst undladt at undersøge medieindholdet i de enkelte nyhedsmedier, da antallet af nyheder fra hvert enkelt medie i undersøgelsen er begrænset, og derfor ville skabe usikre resultater.

Antal nyheder, der indgår i Tusagassiuutit 2018-undersøgelsen

Bearbejdning af nyhederne

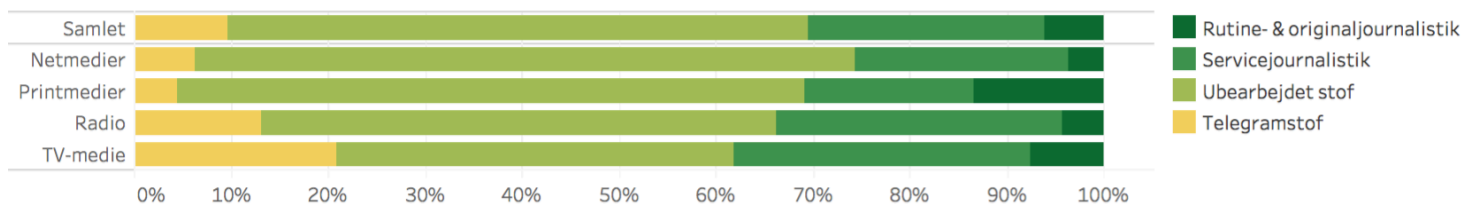
På en gennemsnitlig dag præsenterer de grønlandske nyhedsmedier nyhedsindslag, der er baseret på dybdeborende journalistisk researcharbejde, mens de andre dage præsenterer nyhedsindslag som er afskrifter af pressemeddelelser fra virksomheder eller myndigheder. Man kan altså tale om forskellige bearbejdningsgrader (jævnfør Lund mfl. 2009, Willig mfl. 2005). For at undersøge bearbejdningsgraden, har vi i denne undersøgelse opdelt nyhederne i fire kategorier alt efter hvor bearbejdet nyheden er:

Original- og rutinejournalistik udgør til sammen ca. 6 % af nyhedsindholdet. Originaljournalistik er defineret som nyhedshistorier der fremlægger eksplicit selvstændig dokumentation, eller hvor mediet agerer selvstændigt og sætter dagsordenen i forhold til f.eks. politikere. Rutinejournalistik er selvstændigt bearbejdet fællesstof som f.eks. referater fra pressemøder.

Servicejournalistik er nyhedshistorier, hvor der er foretaget en begrænset journalistisk bearbejdning. Det kan f.eks. være viderebearbejdning af pressemeddelelser. Servicejournalistik udgør ca. 24 % af nyhedsbilledet.

Resten af nyhedsbilledet, 70 %, udgøres af *ubearbejdet journalistik*. Stof, hvor der er foretaget ingen eller en minimal redaktionel bearbejdning af pressemeddelelser eller nyhedstelegrammer.

Bearbejdningsgrad

Hvad handler de grønlandske nyheder om?

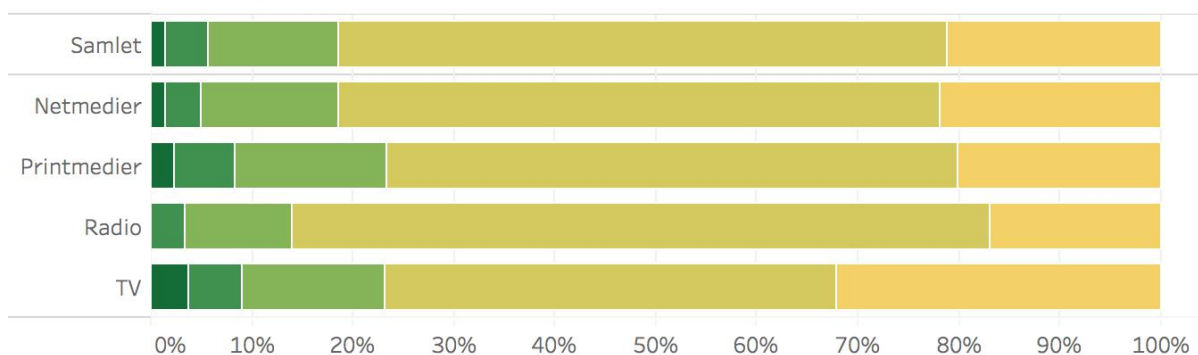
De fleste nyheder handler om politik. Dernæst kommer erhverv og økonomi, og på tredjepladsen sport.

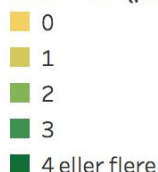
Kilderne i nyhederne

Man kan ikke forestille sig nyheder uden kilder, men alligevel er der stor forskel på hvor mange kilder der benyttes i forskellige historier og på forskellige platforme. I denne undersøgelse optræder én eller flere kilder i 79% af nyhedsindslagene. I de 1.126 nyheder indgår 1.236 kilder. I nogle nyheder indgår flere kilder, og nogle kilder indgår i flere nyheder. Af disse er 819 mundtlige kilder (71%). Resten er skriftlige kilder (29%) som f.eks. rapporter eller en politikers Facebook-opslag.

Antal kilder i nyhederne

Antal kilder (per nyhed)

21% af nyhedshistorierne i de grønlandske medier indeholder ingen kilder. Tv-nyhederne har flest nyheder uden kilder, nemlig 32%, mens radionyhederne har færrest, nemlig 17%.

Ser vi på de nyhedshistorier med en enkelt kilde, udgør disse tilsammen 60% af alle historierne. Mens radiomediet har flest nyheder med én kilde, nemlig 69%, har tv-mediet færrest, nemlig 45% nyheder med en enkelt kilde.

18% af alle nyhedshistorier i undersøgelsen har to eller flere kilder. Det gælder for 23% af tv-nyhederne og printmedierne, mens det kun gælder for 14% af radionyhederne, der dermed har færrest.

Kildernes rolle i nyhederne

Inden for journalistik taler man om tre kildetyper: partskilde, erfaringskilde og ekspertkilde. En *partskilde* har en interesse i nyhedshistorien. *Ekspertkilden* optræder i rollen som ekspert på et område uden at have særinteresser. Dennes

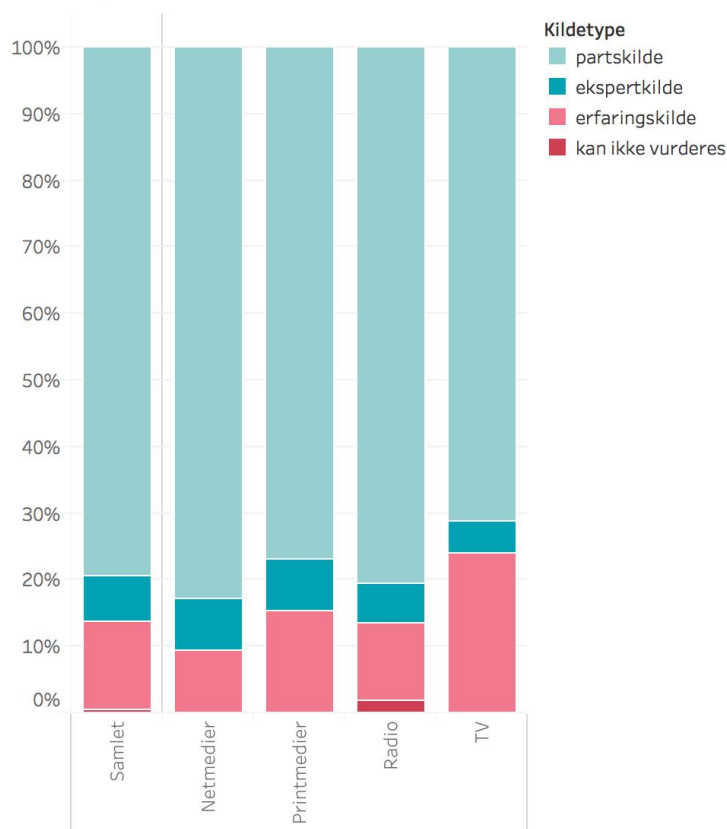
udsagn er faktuelle og har autoritet. *Erfaringskilden* optræder som erfaringsperson der typisk fortæller om sine egne oplevelser.

I de grønlandske nyhedshistorier er partskilden den mest dominerende kildetype, da 81% af alle kilder er partskilder. Netmedierne og radioen bruger det største antal partskilder. 84% af kilderne i disse medier er partskilder. Tv-mediet har den laveste andel af partskilder. 72% af kilderne her er partskilder.

Erfaringskilder optræder langt mindre i de grønlandske nyhedsmedier. I alt er 13% af kilderne erfaringskilder. Tv-mediet bruger flest erfaringskilder, nemlig 24%, mens netmedierne bruger færrest erfaringskilder (8%).

6% af kilderne i nyhederne er ekspertkilder. 8% af kilderne i net- og printmedier er ekspertkilder, mens kun 4% af kilderne på tv- og radionyhederne er ekspertkilder.

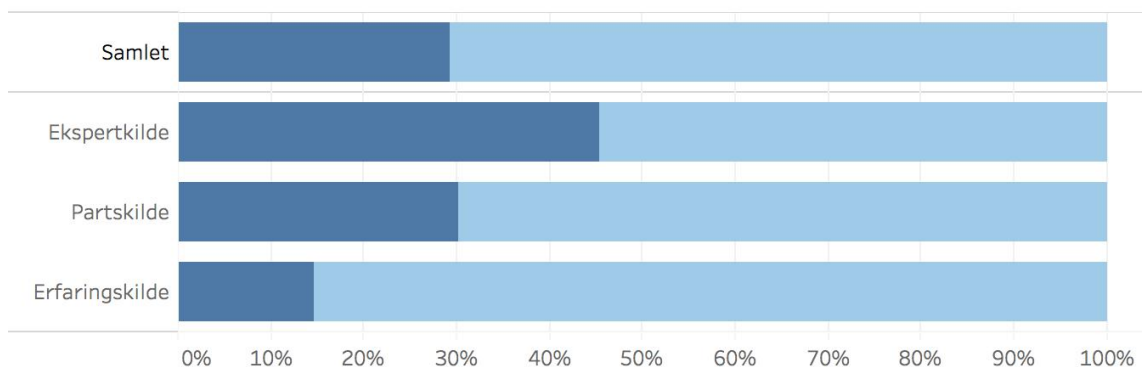
Kildetyper i medierne

Skriftlige og mundtlige kilder

Undersøgelsen viser at 71% af kilderne i nyhederne er mundtlige kilder, mens skriftlige kilder udgør 29%. Skriftlige kilder kan f.eks. være rapporter eller en politikers Facebook-opslag, og mundtlige kilder er personer der er blevet interviewet.

Skriftlige og mundtlige kilder i medierne

Mundtlige og skriftlige kilder

Mundtlig kilde

Skriftlig kilde

Undersøgelsen viser at den højeste andel af skriftlige kilder findes blandt ekspertkilderne. Her er næsten halvdelen af kilderne (46%) skriftlige. Skriftlige ekspertkilder er typisk rapporter, mens de skriftlige partskilder ofte er politikeres Facebook-opslag eller meddelelser fra offentlige myndigheder. 30% af partskilderne er skriftlige. Der er færrest skriftlige kilder blandt erfaringskilderne (15%).

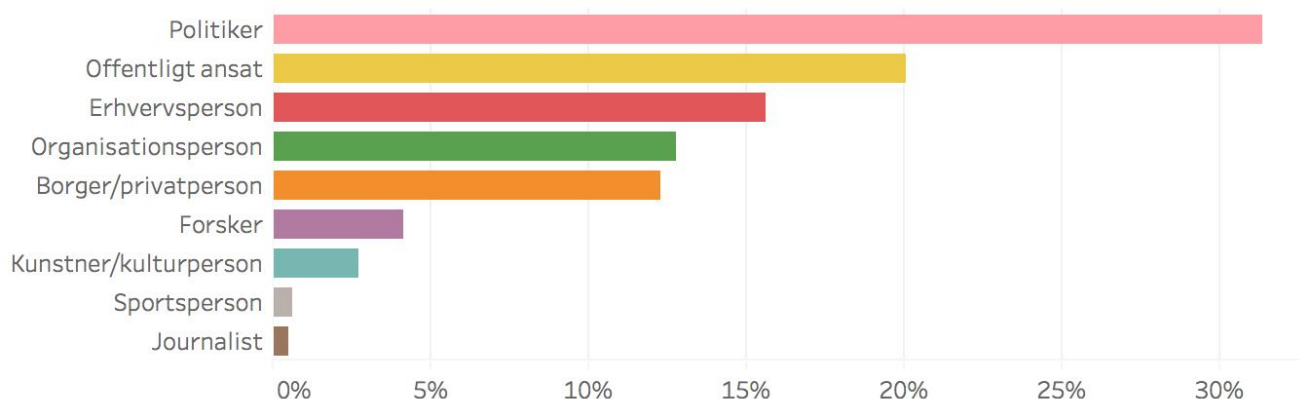
Kildernes erhverv

Første kolonne i grafen nedenfor viser hvilken beskæftigelse de kilder, der indgår i nyhederne, har. Der er flest politikere (31%) blandt kilderne. Derefter følger offentligt ansatte (20%) og dernæst erhvervspersoner (16%)¹.

De næste kolonner viser hvilken beskæftigelse henholdsvis parts-, ekspert- og erfaringskilder oftest har. Her fremgår det at 39% af partskilderne er politikere, 22% er offentligt ansatte og 19% er erhvervsfolk.

Blandt ekspertkilderne er forskere de dominerende, da 62% af ekspertkilderne er forskere. Forskere udgør 4% af alle kilder.

Kildeerhverv

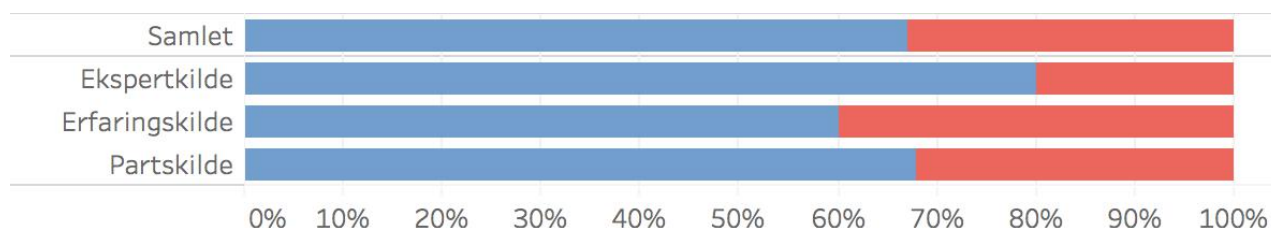

Mænd og kvinder i nyhederne

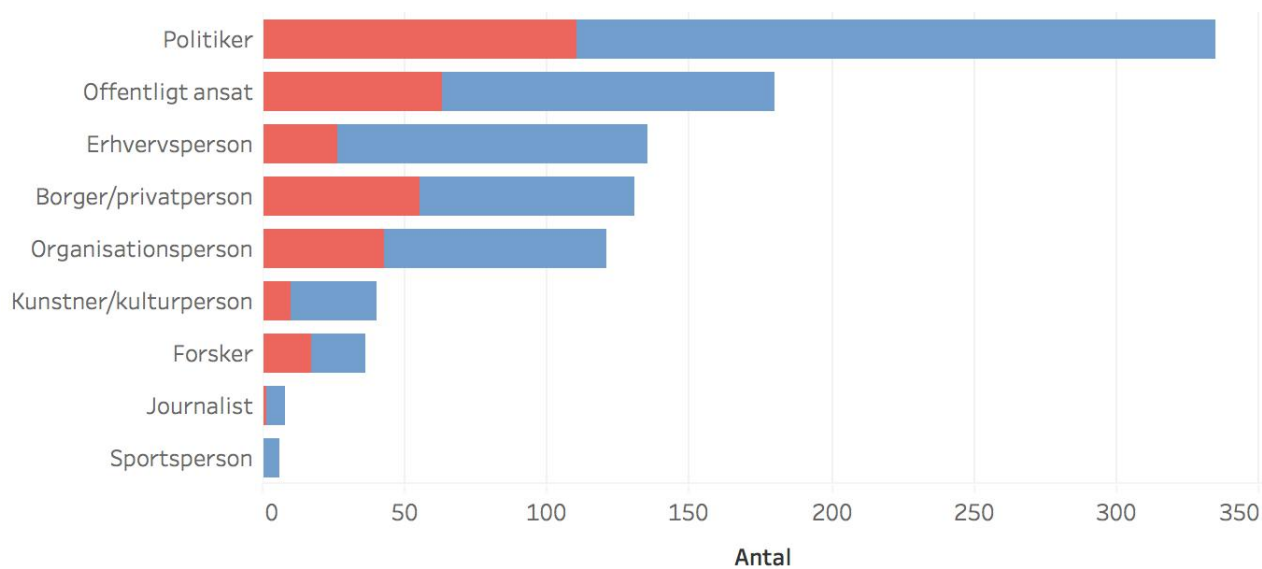
34% af kilderne i nyhedsmedierne er kvinder, 66% er mænd.

Kvinder udgør 38% af erfaringskilderne, 33% af ekspertkilderne og 32% af partskilderne.

Blandt politikerne er 33% kvinder, blandt organisationspersoner og blandt offentlig ansatte er 35% kvinder. Blandt erhvervspersonerne er 19% kvinder og blandt almindelige borgere er tallet 42%.

¹ Ansatte i offentlige virksomheder findes i kategorien 'erhvervspersoner'.

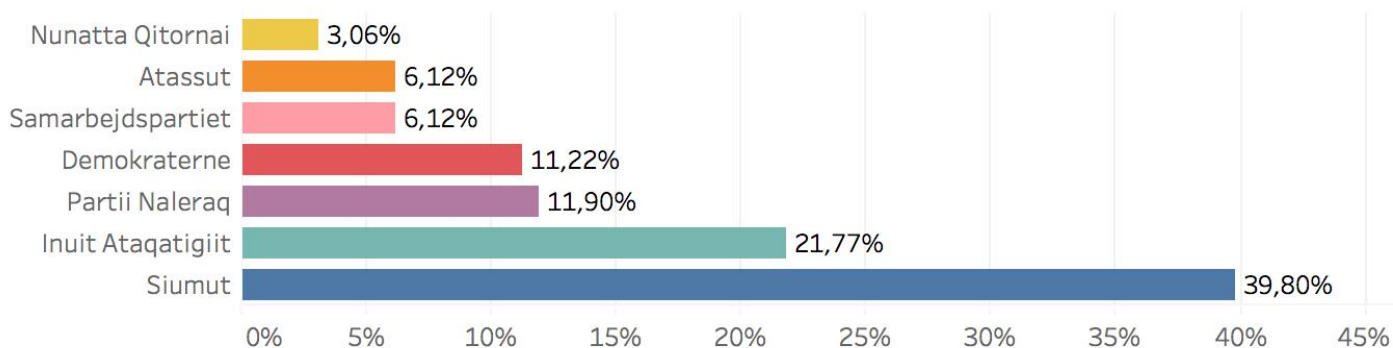
Køn
 ■ Mænd
 ■ Kvinder

Politikere i nyhederne

Som nævnt er det politikere, der oftest optræder som kilder i medierne (31% af alle kilder). Siumut udgør 41% af politikerne i medierne, derefter kommer Inuit Ataqatigiit med 18,3%, Demokraterne og Partii Naleraq med 11% hver, Atassut med 9%, Suleqatigiissitsisut/Samarbejdspartiet med 6% og Nunatta Qitornai med 3%.

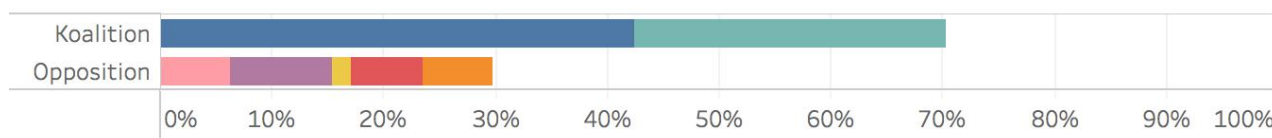
Politikere i nyhederne

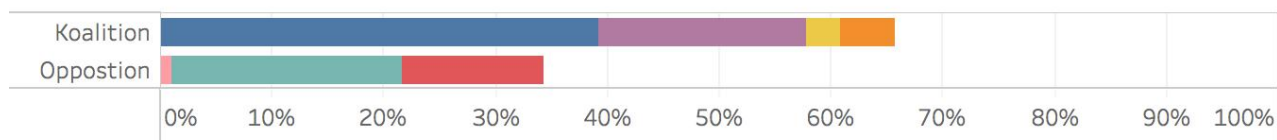
Alle politikere (dvs. både kommunalpolitikere, landspolitikere og folketingspolitikere).

De nyheder som denne undersøgelse bygger på er indsamlet både før og efter valget til Inatsisartut den 24. april 2018. Sammenlignes antallet af kilder fra oppositionen med antallet af kilder fra regeringspartierne er det tydeligt at der både før og efter valget er flest kilder fra koalitionspartierne. Også selv om regeringskoalitionen bestod af forskellige partier før og efter valget, får de partier der er med i regeringskoalitionen mere taletid end deres opposition. Før valget bestod regeringskoalitionen af IA og Siumut og efter valget af Siumut, Partii Naleraq, Atassut og Nunatta Qitornai. Både før og efter valget udgør kilder fra regeringspartierne tilsammen ca. 70% af politikerne i medierne og oppositionen ca. 30%.

Koalition og opposition i medierne **før** valget d. 24. april

Koalition og opposition i medierne **efter** valget d. 24. april

Parti calculation

- Atassut
- Demokraterne
- Inuit Ataqatigiit
- Nunatta Qitornai
- Partii Naleraq
- Samarbejdspartiet
- Siumut

At regeringspartier fylder mere i medierne end oppositionen er i øvrigt en tendens man ser i mange andre lande, hvor regeringspartierne også får mere taletid end oppositionen, fordi de typisk kommer med flest udspil eller bliver holdt ansvarlige for forskellige sager der er på dagsordenen (se f.eks. Hopmann, Vreese & Albæk, 2011).

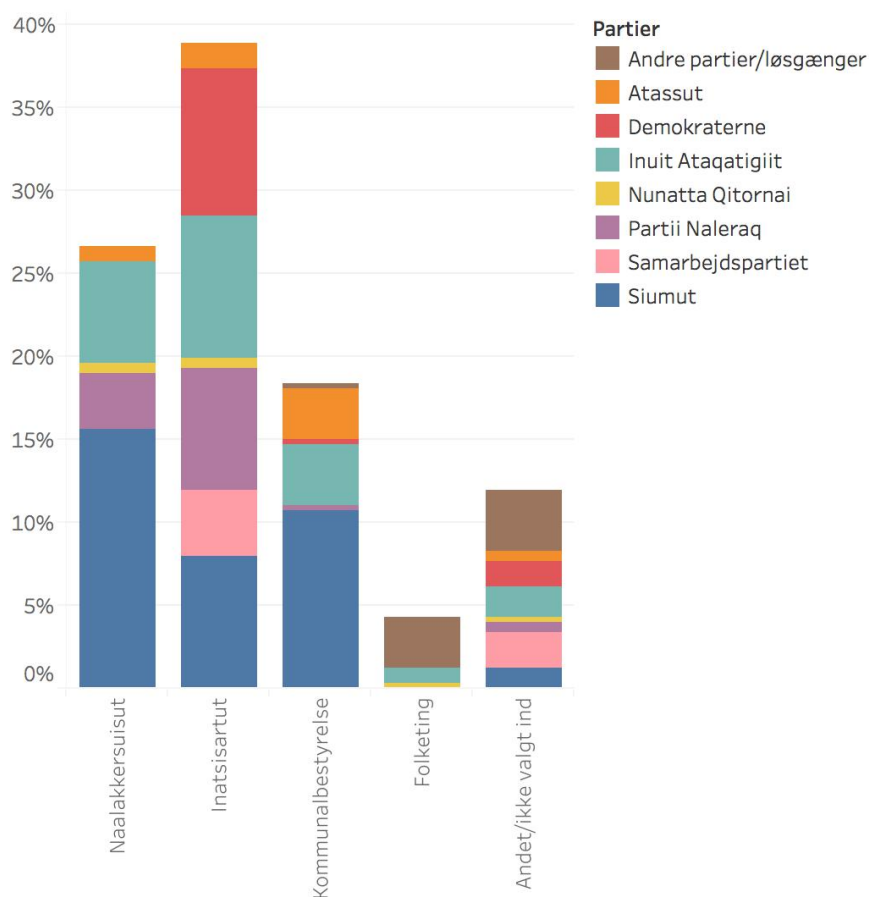

Hvor er politikerne valgt ind?

De politiske kilder i nyhederne kommer oftest fra landspolitik, fra Inatsisartut (39%) og Naalakkersuisut (27%) og dernæst kommunalpolitikere (18%). 4% af politikerne sidder i Folketinget. Et flertal af folketingspolitikere i de grønlandske nyhedsmedier tilhører kategorien 'andre partier/løsgænger'. Det dækker over danske folketingspolitikere.

12 % af politikerne i medierne tilhører kategorien andet/ikke valgt ind. Kategorien dækker over partimedlemmer der ikke er valgt til et politisk embede (f.eks. kandidater til Inatsisartut). Kategorien dækker også over pressemeddelelser fra en partiorganisation samt udenlandske politikere (f.eks. USA's præsident).

Hvor er politikerne i medierne valgt ind henne, og for hvilket parti?

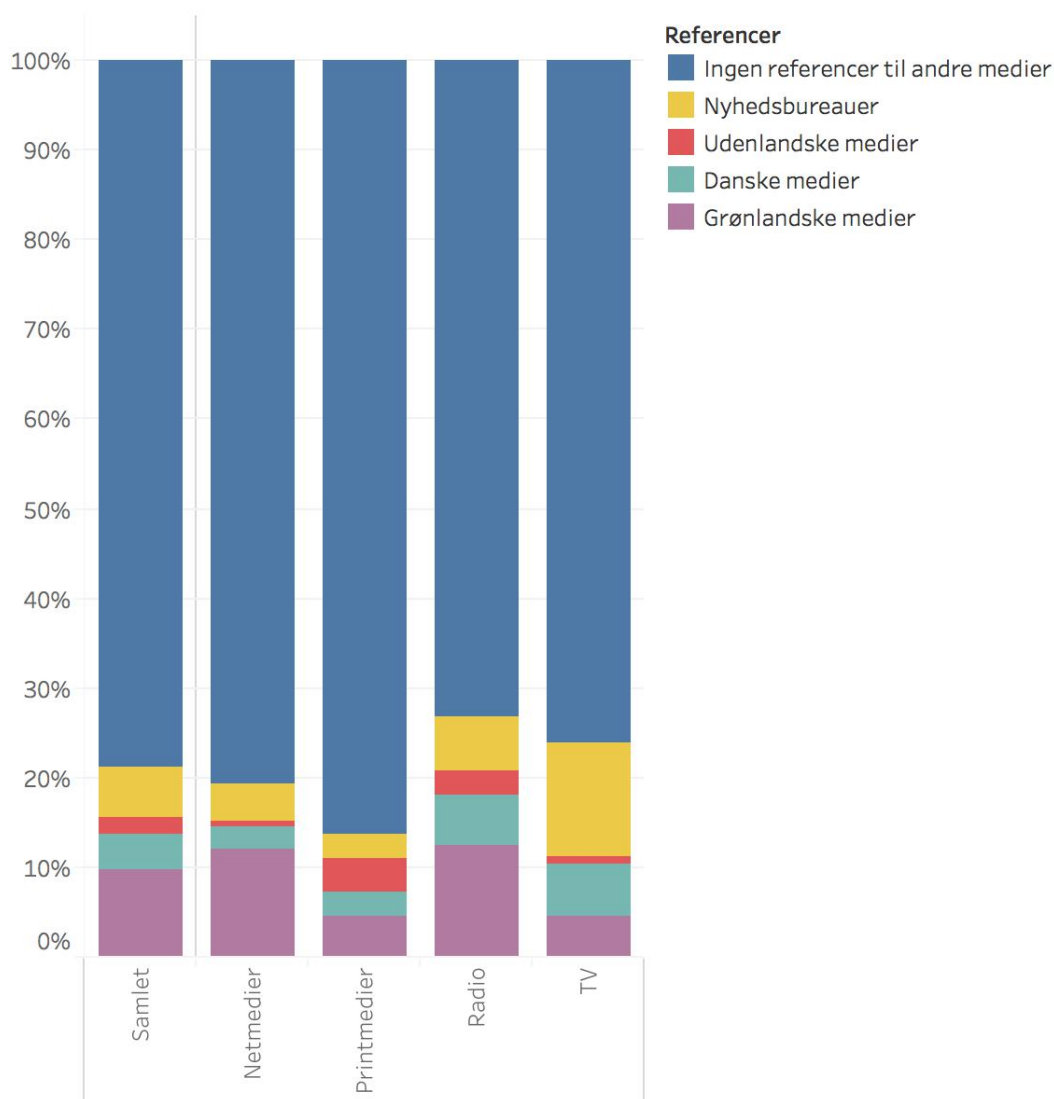

Referencer i nyhederne

I cirka 21% af de grønlandske nyheder refereres der til andre mediers nyheder. Det kan f.eks. være et nyhedsindslag i radioen, hvor det nævnes at historien kommer fra et andet medie. Det kan også være nyhedstelegrammer, hvor nyhedsbureauet står i bylinen (f.eks. Ritzau).

10% af nyhederne i undersøgelsen referer til andre grønlandske medier, 4% til danske medier og andre 2% til udenlandske medier samt 6% til nyhedsbureauer. Resten af nyhederne (78%) indeholder ikke referencer til andre medier.

Hvem refererer medierne til?

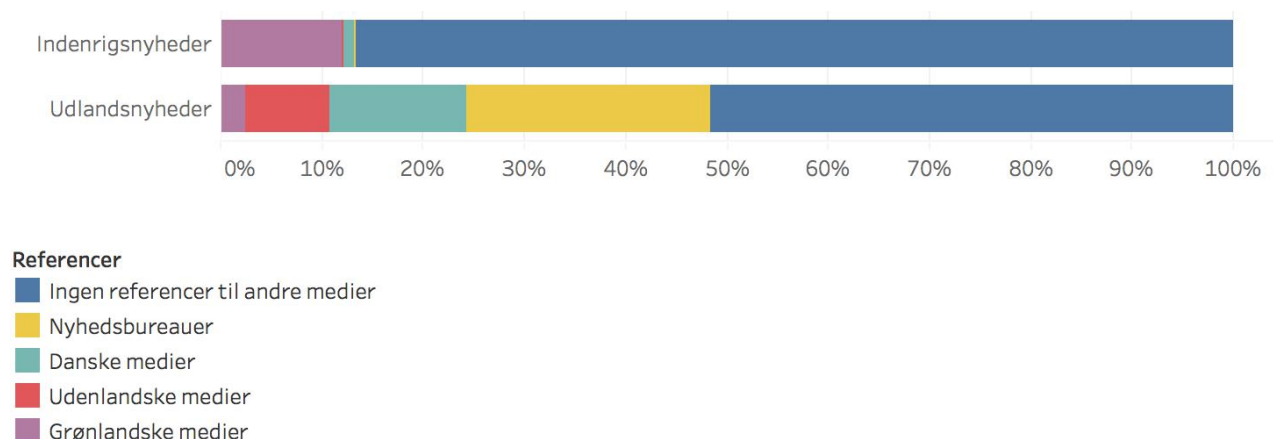

Sammenholdes andelen af referencer med bearbejdningsgraden ses det ikke overraskende, at 72% af nyhederne i kategorien 'ubearbejdet journalistik' refererer til andre medier, især til nyhedsbureauer, men også til danske og udenlandske medier. Andelen af nyheder med referencer falder i antal efterhånden som nyhederne bliver mere bearbejdede. Dette er ikke så underligt, da definitionen af bearbejdningsgrad netop er hvor meget research der ligger til grund for nyheden. Dog kan man se at de mest bearbejdede nyheder under kategorien rutine- og originaljournalistik har flere referencer end den mindre bearbejdede servicejournalistik. Det skyldes at rutine- og originaljournalistik indeholder større journalistiske satsninger, hvor mediet referer til egne tidligere historier om samme emne.

Referencer i indenrigs- og udenrigsnyheder

Der er flere referencer i udenrigsnyheder i forhold til indenrigsnyheder. 49% af udenrigsnyheder indeholder referencer, mens det kun gælder for 14% af indenrigsstoffet. I udenrigsnyhederne refereres der især til nyhedsbureauer og udenlandske medier, mens indenrigsnyheder især refererer til grønlandske medier.

Opsamling

I denne del af rapporten har vi undersøgt indholdet i de grønlandske nyheder i både trykte og elektroniske medier. Langt det meste journalistik der produceres i de grønlandske nyhedsmedier er servicejournalistik og ubearbejdet journalistik. Der er kilder i 79% af nyhedshistorierne, lidt mere end to tredjedel er mundtlige kilder, mens en lille tredjedel er skriftlige kilder. Den mest almindelige kilde er en politiker der optræder som partskilde. Politikere fra Inatsisartut og Naalakkersuisut dominerer nyhederne.

Konklusion

Denne rapport har i tre dele kortlagt medier og journalister i Grønland, medieforbruget i Grønland og medieindholdet i grønlandske nyhedsmedier. Det er første gang der laves sådan en undersøgelse af medierne i Grønland, og meningen er at undersøgelsen skal gentages løbende i fremtiden. Dette vil åbne op for muligheden for at følge medieudviklingen over tid. Men der er allerede nogle konklusioner fra denne undersøgelse, der er værd at fremhæve.

Mediebilledet i Grønland tegnes i høj grad af public service-mediet KNR og Mediehuset SermitsiaqAG. Disse medier er dominerede i forhold til nyhedsindhold, og er de største modtagere af offentlig mediestøtte. Selv om der kun er relativt begrænsede midler til mediestøtte fra landskassen er der flere små, uafhængige medier der nyder godt af støtten. Som konklusion kan det siges, at landet er præget af få og små medier, men med en forholdsvis bred dækning i forhold til befolkningens størrelse på omkring 56.000.

Sammenlignet med de øvrige nordiske lande er medieforbruget i Grønland meget stort. Omkring 90% af befolkningen ser KNR's tv-nyheder mindst én gang om ugen, og omtrent det samme gælder for KNR's radioavis (KNR 2018). 35% får primært deres nyheder via netmedier, og sermitsiaq.ag har flest sidevisninger. Befolkningen i Nuuk har andre medievaner end den del af befolkningen der ikke har bredbånd, og de unge bruger digitale medier mere end de ældre. Det må forventes at forbruget af print-, tv- og radiomedierne vil falde med tiden, mens brugen af netmedier vil stige.

De største producenter af nyheder er mediehusene Sermitsiaq.AG og KNR. De fleste nyhedshistorier består af servicejournalistik og ubearbejdede nyheder. Der er kilder i langt de fleste nyhedshistorier (79%) og lidt mere end to tredjedele er mundtlige kilder, mens en lille tredjedel er skriftlige kilder. Den mest almindelige kilde er en politiker der optræder som partskilde. Politikere fra Inatsisartut og Naalakkersuisut fylder mest i nyhedsbilledet.

Litteraturliste

- Blach-Ørsten, M. og Ida Willig (eds.) (2016). Den fælles dagsorden – og alle de andre. En nyhedsugeanalyse af medieindhold, mediebrug og medieforventninger. Frederiksberg: Samfundslitteratur
- David Nicolas Hopmann, Claes H. de Vreese, Erik Albæk (2011); Incumbency Bonus in Election News Coverage Explained: The Logics of Political Power and the Media Market, *Journal of Communication*, Volume 61, Issue 2, 1 April 2011, Pages 264–282
- Deloitte (2013) 'Den Erhvervsdrivende Fond Sermitsiaq AG - Årsrapport 2012'.
- Deloitte (2014) 'Den Erhvervsdrivende Fond Sermitsiaq AG - Årsrapport 2013'.
- Deloitte (2015) 'Den Erhvervsdrivende Fond Sermitsiaq AG - Årsrapport 2014'.
- Deloitte (2017) 'Den Erhvervsdrivende Fond Sermitsiaq AG - Årsrapport 2016'.
- Deloitte (2018) 'Den Erhvervsdrivende Fond Sermitsiaq AG - Årsrapport 2017'.
- DR Medieforskning (2017) *Medieudviklingen 2017*. Available at: <https://www.dr.dk/om-dr/fakta-om-dr/medieforskning/medieudviklingen/2017/forord-alt-var-bedre-i-gamle-dage>.
- HS Analyse (2010) *Befolkningens medievaner 2010*.
- Hussain, N. (2013) 'Mediernes rolle i den politiske proces – en diskussion af mediernes output'.
- Jespersen, M. A. (2017) 'Grønlands medier under lup', *Tidsskriftet Grønland*, 65(1), pp. 2–10.
- KNR (2014) 'Strategi og handleplan 2014-2017 - KNR-Puillasoq'.
- KNR (2016) 'Public Service redegørelse for 2016'.
- KNR (2017) 'Seer- og lytterundersøgelse 2016'.
- KNR (2018) 'Seer- og lytterundersøgelse 2017'.
- Lund, Anker Brink, Mark Blach-Ørsten og Ida Willig (eds.) (2009). Hvor kommer nyhederne fra?: Den journalistiske fødekæde før og nu. Århus: Ajour.
- Nordicom (2018) *Public service TV audience shares 2000-2017*.
- Pedersen, B. K. (1999) 'Medieprofil blandt 12-19 årige i Nuuk, Grønland', in Christensen, C. L. (ed.) *Børn, unge og medier. Nordiske forskningsperspektiver*. Nordiske f. Gothenburg.
- Redaktionen (2014) 'Sermitsiaq.{AG} er igen skuffet over årsresultat', *Sermitsiaq.AG*. Available at: <http://sermitsiaq.ag/sermitsiaqag-igen-skuffet-aarsresultat>.
- Redaktionen (2018) 'Mediehus leverer flot resultat'. <http://sermitsiaq.ag/regnskabmediehus-leverer-flot-resultat>.
- Rygaard, J. (2017) 'Mediespejlet'.
- Schultz-Nielsen, J. (2018) 'Gigantisk merforbrug på internettet', <http://sermitsiaq.ag/gigantisk-merforbrug-internettet>.
- Stats, I. W. (2017) *Facebook usage in North America*. Available at: <https://www.internetworldstats.com/america.htm#gl>.
- TELE-POST (2016) *Årsrapport 2015*. Nuuk.
- TELE-POST (2017) *Årsrapport 2016*. Nuuk.
- TELE-POST (2018) *Årsrapport 2017*. Nuuk.
- TeleGreenland (2013) 'Årsrapport 2012'

- USTelecom (2017) *U.S. INTERNET USAGE AND GLOBAL LEADERSHIP ARE EXPANDING*. Available at: <https://www.ustelecom.org/sites/default/files/documents/USTelecom IP Usage 2016.pdf>.
- Willig, Ida, Mark Blach-Ørsten, Jannie Møller-Hartley og Sofie Flensburg (2015) 'Journalistiske Kvaliteter 1999-2014'. Specialrapport. Mediernes udvikling i Danmark 2015. Kulturstyrelsen.

ⁱ Denne måde at støtte public service på er blevet kritiseret af Mediearbejdsgruppen for at give to problemer. For det første at det gør det svært for KNR at planlægge langsigtet, når de kun kender deres økonomi et år ud i fremtiden. For det andet at de årlige forhandlinger gør KNR for afhængigt af det politiske system. Derfor foreslog Mediearbejdsgruppen i sin rapport "Stærke Medier" fra 2010, at ændre praksis til fireårige bevillinger, og samtidig styrke armslængdeprincippet.

ⁱⁱ Tallene er indhentet fra HR-afdelingen i KNR der oplyser, at normeringen er 95 ansatte, men der er en række ubesatte stillinger pt.

